

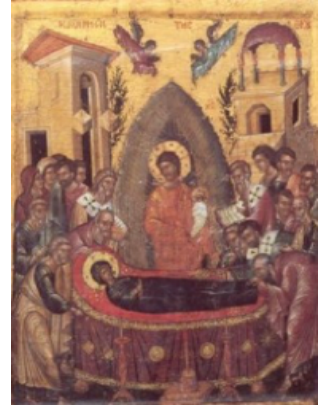
KIMISIS THEOTOKOU ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

224 18th Street, Brooklyn, NY 11215

Office: (718) 788-0152 Fax: (718) 788-2774

Website: www.kimisisbrooklyn.org

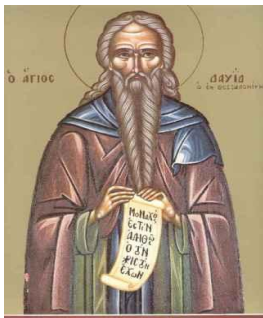
E-Mail: KimisisTheotokou@gmail.com

V. Rev. Damaskinos V. Ganas, Proistamenos

WEEKLY BULLETIN
SUNDAY, JUNE 26, 2022
SECOND SUNDAY OF MATTHEW

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
ΚΥΡΙΑΚΗ, 26^η ΙΟΥΝΙΟΥ 2022
ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ὁ Ὅσιος Δαβὶδ ἐν Θεσσαλονίκη

Ὁ Ὅσιος Δαβὶδ καταγόταν ἀπὸ τὴ βόρεια Μεσοποταμία, πού ἦταν μεγάλο μοναστικό κέντρο, καὶ ἐγεννήθηκε περὶ τὸ 450 μ.Χ. Γιὰ λόγους πού δὲν ἀναφέρονται ἤλθε στὴ Θεσσαλονίκη μαζί μετὰ τὸ μοναχὸ Ἀδολᾶ. Κατὰ τὸ βιογράφο τους ὁ Ὅσιος εἰσήλθε ἀρχικὰ στὴ μονὴ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου καὶ Μερκουρίου, ἐπιλεγομένη Κουκουλλιατῶν, τῆς ὁποίας ἡ τοποθεσία προσδιορίζεται «ἐν τῷ ἀρκτικῷ μέρει τῆς πόλεως πλησίον τοῦ τείχους ἐν ᾧ ἔστι τὸ παραπόρτιον τῶν Ἀπροΐτων». Τὸ

προσωνύμιο «Κουκουλλιατῶν» ἢ «Κουκουλλατῶν» δηλώνει τοὺς μοναχοὺς πού ἔφεραν κουκούλιο, ἴσως κατὰ ἰδιάζοντα τρόπο, ἂν κρίνει κανεὶς ἀπὸ τὶς σωζόμενες ἀπεικονίσεις τοῦ Ὁσίου, δηλαδή ριγμένο στοὺς ὠμους. Ἡ θέση τῆς μονῆς πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ βορειοανατολικά τῆς Ἀκροπόλεως, ἐκεῖ ὅπου ἀναγνωρίζεται τὸ τοπωνύμιο «Κῆπος τοῦ Προβατᾶ». Τὰ παραδείγματα τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἰδιαίτερος τοῦ Προφῆτου καὶ βασιλέως Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος «τριετὴ χρόνον ἠτήσατο, ἵνα δοθῇ αὐτῷ χρηστότης καὶ παιδεία καὶ σύνεσις», ὤθησαν τὸν Ὅσιο Δαβὶδ νὰ ἀποφασίσει νὰ καθίσει σὲ δένδρο ἀμυγδαλέας μέχρι ὁ Κύριος νὰ τοῦ ἀποκαλύψει τὸ θέλημά Του καὶ νὰ τοῦ χαρίσει σύνεση καὶ ταπεινώση. Στὸ τέλος τῆς τριετίας ἐμφανίσθηκε στὸν Ὅσιο Ἄγγελος Κυρίου, ὁ ὁποῖος τὸν διαβεβαίωσε ὅτι εἰσακούσθηκε ἡ παράκλησή του καὶ ἡ δοκιμασία του ὡς δενδρίτου ἀσκητοῦ ἔληξε. Ὁ Ἄγγελος τοῦ εἶπε νὰ κατέλθει ἀπὸ τὸ δένδρο καὶ νὰ συνεχίσει τὸν ἀσκητικό του βίον σὲ κελὶ αἰνῶν καὶ εὐλογῶν τὸν Θεό. Ὁ Ὅσιος ἐκοινοποίησε τὴν ὄπτασίαν αὐτὴν στοὺς μαθητὲς του, ζητώντας τὴ βοήθειάν τους γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ κελιοῦ. Ἡ εἶδηση γρήγορα ἔφθασε στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Θεσσαλονίκης Δωρόθεο καὶ σὲ ὅλη τὴν πόλιν. Ὅταν ὁ αὐτοκράτορας Ἰουστινιανὸς μετὰ τὴ Νεαρά 11, τοῦ 535 μ.Χ., ἀπέσπασε ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τὶς βόρειες περιοχὲς τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ ἀνύψωσε τὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα σὲ Ἀρχιεπισκοπή, ὑπὸ τὸν τίτλο τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς, Ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ἦταν ὁ Ἀριστείδης, ὁ ὁποῖος ἂν καὶ ἀποδέχθηκε τὴ μεταβολή, προσπάθησε ὅμως νὰ περισώσει τὴν πολιτικὴν σημασίαν τῆς πόλεως, μετὰ τὴν ἐπαναφορὰ τῆς ἔδρας τοῦ ὑπάρχου τοῦ Ἰλλυρικοῦ ἀπὸ τὴν Πρῶτὴ Ἰουστινιανῆν στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐνῶ ἡ διάσπαση τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως δὲν ἐμείωνε τὴν ἀξίαν τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ μετὰθεση τῆς ἔδρας τῆς ὑπαρχίας συνιστοῦσε σοβαρὸ ὑποβιβασμὸ τῆς πόλεως. Τὸ αἶτημα λοιπὸν τῶν Θεσσαλονικέων, καθὼς καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὑπάρχου Δομνίκου, ἦταν ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἔδρας στὴ Θεσσαλονίκη, ἰδέαν πού ἐνστερνίσθηκε μετὰ ἐνθουσιασμὸν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀριστείδης. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐζητήθηκε ἡ βοήθεια τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ αἰτήματος στὸν Ἰουστινιανόν, διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ὅπως ὁ Βίος ἐξηγεῖ, δὲν μπορούσε «καταλιπεῖν τὴν πόλιν ἀδιοίκητον» καὶ νὰ μεταβῆ στὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὅμως, ἡ προτίμησις τοῦ Ὁσίου Δαβὶδ δείχνει τὴ βαρύτητα, ἀλλὰ καὶ τὶς δυσχέρειες πού προβλεπόταν ὅτι θὰ συναντοῦσε ἕνα παρόμοιον αἶτημα στὸν Ἰουστινιανόν, ὁ ὁποῖος προσφάτως εἶχε τιμήσει τὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα, Πρῶτὴ Ἰουστινιανῆν, μετὰ τὶς ἔδρες τῆς νέας Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς ὑπαρχίας. Μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια ἐγκλεισμοῦ

ὁ Ὅσιος ἐμφανίσθηκε γιὰ πρώτη φορά στὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἡ μορφή του εἶχε ἀλλάξει. Τὰ μαλλιά του εἶχαν μακρύνει μέχρι τὴν ὀσφὺ αὐτοῦ καὶ τὰ γένηια του μέχρι τοὺς πόδες του, τὸ δὲ ἅγιο πρόσωπό του ἔλαμπε σὰν τὶς ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Συνοδευόμενος ἀπὸ δύο μαθητές του, τὸν Θεόδωρο καὶ τὸν Δημήτριον, ἀπέπλευσε πρὸς τὴ Βασιλεύουσα. Ἡ φήμη ὅμως τοῦ Ὁσίου εἶχε προτρέξει. Ἔτσι, ὅταν ἔφθασε ἐκεῖ, ὅλη ἡ Πόλις τὸν ὑποδέχθηκε. Ἡ ὑποδοχὴ του ἀπὸ τὴ Θεοδώρα, σύζυγο τοῦ Ἰουστινιανοῦ, καθὼς καὶ οἱ τιμὲς καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ὁσίου, προκάλεσαν τὸν θαυμασμὸ ὅλων τῶν παρισταμένων. Ἡ Θεοδώρα ἐκινήθηκε δραστήρια· ἔτσι, ὅταν ἐπέστρεψε ὁ Ἰουστινιανός, ὁ ὁποῖος ἀπουσίαζε σὲ ἐπίσημες ὑποχρεώσεις, ἐφρόντισε νὰ προκαταλάβει τὴ γνώμη του θετικὰ ὑπὲρ τοῦ Ὁσίου Δαβίδ, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ αὐτοκράτορας νὰ προσκαλέσει τὸν Ὅσιο ἐνώπιον τῆς συγκλήτου. Ὁ Ὅσιος παρουσιάσθηκε στὴ σύγκλητο κατὰ τρόπο θαυματικὸ κρατώντας στὰ χέρια του φωτιὰ μὲ θυμίαμα ποὺ δὲν κατέκαιγε τὴ σάρκα του. Τὸ παράστημα τοῦ Ὁσίου καθὼς καὶ τὸ προφανὲς θαῦμα ἐπέβαλε σὲ ὅλους κλίμα δέους καὶ κατανύξεως, ὥστε ὁ βασιλέας πρόθυμα ἱκανοποίησε τὸ αἶτημά του μὲ σπουδὴ. Κομίζοντας τὰ ἀγαθὰ νέα ὁ Ὅσιος ἀπέπλευσε γιὰ τὴ Θεσσαλονίκη, τὴν ὁποία ὅμως ἔμελλε μόνο ἀπὸ μακριὰ νὰ ξαναδεῖ, διότι μόλις τὸ πλοῖο παρέκαμψε τὸ ἀκρωτήριο ἐκεῖνος παρέδωσε τὸ πνεῦμά του στὸ Θεό. Τὸ γεγονός συνέβη μετὰ τῶν ἐτῶν 535 – 541 μ.Χ. Ἡ εἶδηση τῆς ἀφίξεως τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου κάτω ἀπὸ τὶς συνθήκες αὐτὲς συγκλόνισε ὀλόκληρη τὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου Δαβίδ ἀρχικὰ κατατέθηκε στὸν τόπο, ὅπου εἶχαν ἀποτεθεῖ παλαιότερα τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν Μαρτύρων Θεοδούλου καὶ Ἀγαθόποδος, στὰ δυτικὰ τοῦ λιμανιοῦ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀριστείδης μὲ πολλὴ θλίψη ὄρισε πάνδημη κηδεῖα. Τὸ λείψανο τοῦ Ὁσίου ἐνταφιάσθηκε στὴ μονὴ του, τῶν Ἀπροΐτων, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία του. Ἐκατὸν πενήντα χρόνια μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ὁσίου, περὶ τὸ 685 – 690 μ.Χ., ἐγίνε μία προσπάθεια γιὰ τὴ διάνοιξιν τοῦ τάφου, ὅταν ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Ἀπροΐτων Δημήτριος *«ἠθέλησεν ἀπὸ πολλὴν πίστιν λαβεῖν τι μέρος ἐκ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου»*. Μόλις ὅμως ἐξεκίνησε ἡ ἐργασία αὐτή, ἡ πλάκα ποὺ ἐκάλυπτε τὸν τάφο ἔσπασε καὶ αὐτὸ ἐθεωρήθηκε ὡς φανέρωσις τοῦ θελήματος τοῦ Ὁσίου νὰ μὴ θιγεῖ. Τὸ ἱερὸ λείψανο παρέμεινε στὴν ἀρχικὴ του θέσιν μέχρι τὴν ἐποχὴ τῶν σταυροφοριῶν. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς λατινικῆς κυριαρχίας τοῦ μομφερρατικοῦ οἴκου στὴ Θεσσαλονίκη (1204 – 1222), τὸ ἱερὸ λείψανο μεταφέρθηκε στὴν Ἰταλία καὶ τὸ 1236 ἀπαντᾶται στὴν Παβία, ἀπ’ ὅπου μεταφέρθηκε στὸ Μιλάνο, τὸ 1967. Τελικὰ, τὸ σεπτὸ λείψανο τοῦ Ὁσίου Δαβίδ μεταφέρθηκε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ κατατέθηκε στὴ βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου στὶς 16 Σεπτεμβρίου 1978.

Saint David of Thessaloniki

Saint David of Thessalonica pursued asceticism at the monastery of the holy Martyrs Theodore and Mercurius. Inspired by the example of the holy stylites, he lived in an almond tree in constant prayer, keeping strict fast, and enduring heat and cold. He remained there for three years until an angel told him to come down. St David received from God the gift of wonderworking, and he healed many from sickness. The holy ascetic gave spiritual counsel to all who came to him. Having attained to passionlessness, he was like an angel in the flesh, and he was able to take hot coals into his hands without harm. He died the year 540.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α' . Αὐτόμελον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοὶ ζωοδότα. Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόνηρωπε.

Ἀπολυτίκιον

ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

First Tone

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν εφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε, Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ υπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος β' .

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοὶ· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Resurrectional Apolytikion.

Mode 1. Automelon.

The stone had been secured with a seal by the Judeans, * and a guard of soldiers was watching Your immaculate body. You rose on the third day, O Lord and Savior, granting life unto the world. For this reason were the powers of heaven crying out to You, O Life-giver, "Glory to Your resurrection, O Christ! Glory to Your kingdom! Glory to Your dispensation, only One who loves mankind!"

Apolytikion

Dormition of the Theotokos.

First Tone

In birth, you preserved your virginity; in death, you did not abandon the world, O Theotokos. As mother of life, you departed to the source of life, delivering our souls from death by your intercessions.

Kontakion. Mode 2.

O Protection of Christians that never falls, intercession with the Creator that never fails, we sinners beg you, do not ignore the voices of our prayers. O good Lady, we implore you, quickly come unto our aid, when we cry out to you with faith. Hurry to intercession, and hasten to supplication, O Theotokos who protect now and ever those who honor you.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

TODAY'S EPISTLE READING

Προκείμενον. Ἦχος α' .

ΨΑΛΜΟΙ 32.22,1

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ

Πρὸς Ῥωμαίους 2:10-16 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶν προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι, νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσὶν νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξύ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Prokeimenon. Mode 1.

Psalms 32.22,1

Let your mercy, O Lord, be upon us.

Verse: Rejoice in the Lord, O ye righteous.

The reading is from St. Paul's Letter to the Romans 2:10-16

Brethren, glory and honor and peace for every one who does good, the Jew first and also the Greek. For God shows no partiality. All who have sinned without the law will also perish without the law, and all who have sinned under the law will be judged by the law. For it is not the hearers of the law who are righteous before God, but the doers of the law who will be justified. When Gentiles who have not the law do by nature what the law requires, they are a law to themselves, even though they do not have the law. They show that what the law requires is written on their hearts, while their conscience also bears witness and their conflicting thoughts accuse or perhaps excuse them on that day when, according to my gospel, God judges the secrets of men by Christ Jesus.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ TODAY'S GOSPEL READING

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 4:18-23 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς· καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

The Gospel According to Matthew 4:18-23

At that time, as Jesus walked by the Sea of Galilee, he saw two brothers, Simon who is called Peter and Andrew his brother, casting a net into the sea; for they were fishermen. And he said to them, "Follow me, and I will make you fishers of men." Immediately they left their nets and followed him. And going on from there he saw two other brothers, James the son of Zebedee and John his brother, in the boat with Zebedee their father, mending their nets, and he called them. Immediately they left their boat and their father, and followed him. And he went about all Galilee, teaching in their synagogues and preaching the gospel of the kingdom and healing every disease and every infirmity among the people.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΘΥΜΟΥΜΕΘΑ DAYS TO REMEMBER

ΤΕΤΑΡΤΗ, 29η ΙΟΥΝΙΟΥ - ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

Θεία Λειτουργία 8:30 - 10:30 Π.Μ.

WEDNESDAY, JUNE 29th - PETER & PAUL THE APOSTLES

Divine Liturgy 8:30 - 10:30 A.M.

Καλοκαιρινές Ὁρες απο τον Ιούλιο - Αύγουστο

Κυριακές - Ὁρθρος-Θεία Λειτουργία 8:30 - 11:00 Π.Μ.
Καθημερινές - Θεία Λειτουργία 8:30 - 10:30 Π.Μ.

Summer Schedule July - August

Sundays - Orthros-Divine Liturgy 8:30 - 11:00 AM
Weekdays - Divine Liturgy 8:30 - 10:30 A.M

*Σας ευχόμαστε
Καλό Καλοκαίρι!!!*

*We would like to wish everyone
Good Summer!!!*